

Λογότυπο 29.11.1987

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Στην ομιλία του για τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης ο Υπουργός κ. Κώστας Σημίτης τόνισε μεταξύ άλλων και τα εξής :

Καθώς τελειώνει ο εικοστός αιώνας, όλη η Εγχώρια χρειάζεται καλύτερη και αποτελεσματικότερη παιδεία. Οι λόγοι είναι πολλοί.

Η εξασθένηση των παραδοσιακών κοινωνικών θεσμών και των ιδεολογιών έχει ως συνέπεια την εξασθένηση της υποσυνείδητης παιδείας που οι κοινωνίες ενστάλαξαν στα νεώτερα μέλη τους με την "ανατροφή", με τα ηθικά και πολιτιστικά πρότυπα.

Η ραγδαία εξέλιξη της επιστήμης συνεπάγεται όλο και μεγαλύτερη εξειδίκευση στην έρευνα, την εφαρμογή και, γενικότερα, τη χρήση της γνώσης και απαιτεί ανάλογη εξειδίκευση στην εκπαίδευση των εργαζομένων.

Χρειάζονται νέοι τρόποι ένταξης των νέων ανθρώπων στην παραγωγική διαδικασία.

Ο ρόλος της εκπαίδευσης που παρέχεται, από το κράτος είναι σήμερα καίριος για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας.

Θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση του 21ου αιώνα μόνο αν αναβαθμίσουμε ριζικά την παιδεία του λαού μας.

Η ελληνική εκπαίδευση δεν παρέχει παιδεία με την ανθρωπιστική έννοια του βίου, ούτε ικανοποιητική ειδική εκπαίδευση - τεχνική, επαγγελματική, επιστημονική, αλλά, αφού διευκόλυνε τη μετέλλαξη της κοινωνίας από αγροτική σε αστική-ημιβιομηχανική, συνεχίζει να συντελεί στη διόγκωση των τάξεων των δημοσίων υπαλλήλων και στη διαιώνιση ενός αντιπαραγωγικού κοινωνικού μοντέλου που συνδυάζει τον μικροκαπιταλισμό με τον κρατισμό.

Ο άνεμος της αυξημένης πολιτικής και πνευματικής ελευθερίας που πνέει σήμερα στην Ευρώπη θα αποβεί προς όφελος των πολιτών ως ατόμων και του κοινωνικού συνόλου όταν ξέρουν πως να την αξιοποιήσουν.

Για να ξέρουν πως να αξιοποιήσουν την ελευθερία τους οι πολίτες ενός δημοκρατικού κράτους πρέπει να μπορούν να σκέφτονται ελεύθερα, να κρίνουν και να παίρνουν αποφάσεις πάνω σε ερωτήματα που τους θέτει η ζωή τους ως πολιτών.

Χρειάζεται εκσυγχρονισμός. Δύο θα είναι οι κεντρικές κατευθύνσεις της εκσυγχρονιστικής προσπάθειας:

α. η αλλαγή του τρόπου εκπαίδευσης και η αλλαγή των εκπαιδευτικών προγραμμάτων ώστε να παρέχουν παιδεία, να διαμορφώνουν ανθρώπους και όχι πτυχιούχους. Από την εκπαίδευση να προχωρήσουμε στην παιδεία. Η ποιότητα της παιδείας πρέπει να βελτιωθεί.

β. Ο επαγγελματικός προσανατολισμός που να ανιαποκρίνεται στην πρόκληση του 1992 η εξειδικευμένη αναγκαία στην παραγωγή μάθηση, η σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή, ώστε οι ανάγκες των επιχειρήσεων δημοσίων και ιδιωτικών να ικανοποιούνται από τους νέους και οι κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις να μην αποτελούν απειλή γι' αυτούς αλλά πρόκληση να διαμορφώνουν καλύτερες συνθήκες ζωής.

Ο σχεδιασμός της εκπαιδευτικής πολιτικής, ο τρόπος εφαρμογής της ή συνεχής επανεξέτασή της σφείλει να πραγματοποιείται σε θεσμικά όργανα. Όργανα με τη συμμετοχή όλων των δυνάμεων μπορούν να συμβάλουν σε μία εκπαίδευση που συνδυάζει την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και την ένταξη της στην παραγωγική διαδικασία.

Στο χρονικά περιορισμένο βίο αυτής της κυβέρνησης θα επιδιώξουμε να πραγματοποιήσουμε όσες διαρθρωτικές παρεμβάσεις έχουν ωριμάσει ως αιτήματα κοινής αποδοχής. Πρέπει να επιδιώξουμε επίσης τον καθορισμό των κατευθυντηρίων γραμμών του εκσυγχρονισμού, του πλαισίου της νέας πορείας: θα εξειδικεύσω μερικά θέματα.

Η εκπαίδευση δημιουργεί τους πολίτες του αύριο: πολίτες ελεύθερους, υπεύθυνους με κοινωνική συνείδηση, με τις αναγκαίες τεχνικές γνώσεις και ικανότητες αλλά και με ανθρωπιστική γενική παιδεία. Το πρόβλημα του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος ενιέίνεται καθώς το 1972 πλησιάζει. Στον ανταγωνισμό των συστημάτων παιδείας η Ελλάδα υστερεί.

Η γενική ανθρωπιστική παιδεία συνδέεται άμεσα με την καλλιέργεια διαχρονικών αξιών όπως η ελευθερία, η δημοκρατία, η κοινωνική συνείδηση με την δημιουργία υπεύθυνων ανθρώπων.

Οι μαθητές πρέπει να εκπαιδευτούν στο να αναλαμβάνουν ατομικά τις ευθύνες για κάθε πράξη ή παράλειψή τους. Πρέπει να ξεπεράσουμε τη σημερινή κατάσταση, καιάλοιπο της αντίδρασης προς τον αυταρχισμό της δικτατορίας, όπου οι λεγόμενες "αγωνιστικές κινητοποιήσεις" χρησιμεύουν για την απόσυση ευθυνών.

Ο λαϊκισμός δεν έχει μόνο κοινωνικές ρίζες, έχει και τις ρίζες του στην παιδεία.

Η παιδεία είναι το κλειδί για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τη σημερινή κρίση, για να μπορέσει ο τόπος μας, εμείς όλοι να συμμετέχουμε στις παγκόσμιες και Ευρωπαϊκές εξελίξεις βελτιώνοντας τις συνθήκες ζωής μας. Η γνώση και η παιδεία είναι οι βηματοδότες της κοινωνικής εξέλιξης. Όσο καλύτερη είναι η παιδεία τόσο πιο γρήγορα και ολοκληρωμένα θα προχωρήσουμε προς την ανάπτυξη, τη συμμετοχή των πολιτών στις αποφάσεις, την κοινωνική δικαιοσύνη, στην ολοκλήρωση του ίδιου του ανθρώπου.